

ביצה כג: (תחילת הפרק) עד כה. (שורה 2)

ביאורים

מדוע אסור לצוד ביו"ט, והרי מלאכות אוכל נפש הותרו ביו"ט?
 רש"י: הותרו ביו"ט רק מלאכות שאם יעשה אותם בערב יו"ט אז איכות האוכל תהיה נמוכה.
 תוס': התורה התירה רק מלאכות שמ'לישה' ואילך, וצידה היא כמו קצירה הקודמת ללישה.
 ר"ן: חכמים אסרו מלאכות שעושים אותם בדרך כלל בכמות גדולה להרבה ימים, ומשום דדומה לעובדין דחול. (ועוד ע"ש)

מהו 'מקום קטן'?

1. כשניתן להגיע אל החיה בקפיצה אחת.
2. מקום נטול פינות שבהם החיה יכולה להסתתר.
3. כשהרוחב קטן וצל הכותל נופל על הכותל

המשנה מתייחסת למצב שבו:
החיה נמצאת במקום קטן,
והעוף נמצא במקום מקורה.

ציפור דרוך:
 מותר רק כשנמצאת בארון,

שאר עופות:
 כשצריך מצודה אסור,
 כשלא צריך מצודה מותר

אווזים, תרנגולים ויוני הרדיסאות:
 מותר גם אם צריך מצודה,

הם נחשבים כניצודים בגלל שהם חוזרים לכלובם כל ערב ובגלל ש:
 1. מזונותיהם מהאדם.
 2. הם לא בורחים מהאדם כשהם בכלוב.

משנה

צידה ונתינת מזונות ביו"ט

ת"ק:
 דגים שבבריכות מים: אסור
 חיה ועוף שבמקום מגודר: מותר.

רשב"ג:
 תלוי בגודל המקום בו נמצאים החיות.
 [כשצריך להתאמץ כדי לצוד - אסור,
 ואם לא צריך להתאמץ - מותר].

הלכה כרשב"ג. [לא ברור האם הוא חולק על חכמים או מפרש את דבריהם]

המשנה

ספק מוכן (למשל בע"ח שספק מתי ניצוד)

ת"ק: אסור.
רבן גמליאל: מותר.

חיזוק לת"ק:
 1. גם ר' יהושע ורשב"א סוברים שספק מוכן - אסור.
 2. שמואל פסק שספק מוכן אסור

מה התיר רבן גמליאל?
רב: רק טילטול.
לוי: אף באכילה.

לוי לא היה בביהמ"ד כאשר רבי חזר בו.

מדוע ויש להמתין בכדי שיעשו?
 רש"י:
 שלא יהנה ממלאכת יו"ט.
 תוס':
 שלא יאמר לנכרי ביו"ט לעשות עבורו מלאכה.

נכרי שהביא ליהודי מתנה ממין המחובר לקרקע:
 אסור (כי יתכן שהגוי קטף זאת ביו"ט),
 (ולאחר שימתין במוצאי החג 'בכדי שיעשו' - מותר)

נכרי שהביא ליהודי מתנה ממין שאינו מחובר לקרקע:
 כשהביא מתוך התחום: מותר. (כי לא נעשה בו כל איסור)
 כשהביא מחוץ לתחום: אסור, (ומותר מיד לישראל אחר שלא הובא עבורו)

הוכן מערב יו"ט - אבל
נראה כהוכן ביו"ט:
 מותר, (ולא חוששים למראית עין)